

Моја
осећања

Неваљали ГОРИЛА

Божа се једном са
својим другом
Зврком договорио
да заједно уче
у школској
библиотеци.

Када је стигао у библиотеку, Божа је угледао Зврка како неуморно скаче покушавајући да дохвати књигу са највише полице. „Ха! Како си само низак! Зар си мислио да ћеш дохватити ту књигу? Ево, малиша, не мораш више да скакућеш“, подсмевао се Божа.

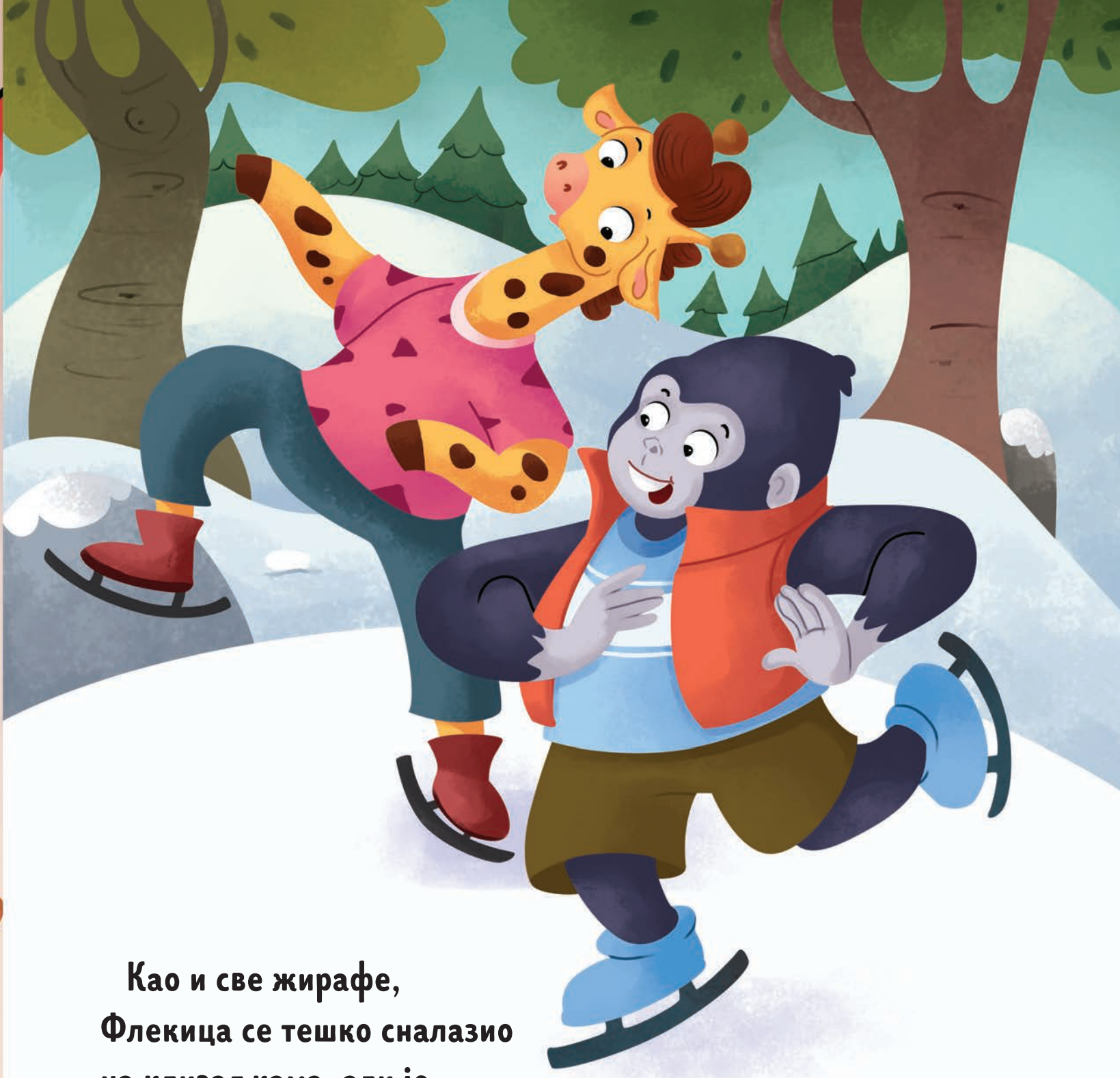
Нехајно је дохватио књигу с полице и пружио је Зврку. Зврк му је захвалио и отишао погнуте главе. Био је потиштен јер се Божа подсмевао његовој висини.

Божа је мислио да је важно носити најбољу одећу, а друге је често задиркивао због њиховог облачења. „Шта си то обукла? Одећа ти је скроз отрцана“, рекао је на једном рођендану другарици Лани.

Лана се толико постидела да је одмах отишла кући. Божа то није ни приметио.

Као и све жирафе,
Флекица се тешко сналазио
на клизаљкама, али је
упорно вежбао. Гледајући га како се неспретно тетура Божа
му се ругао: „Где си пошао на тим клизаљкама? Мало-мало
па паднеш. Гледај и учи!“

Божа се спретно окретао по леду и клизао уназад, па се
Флекица збунио и треснуо са све четири увис.

Пошто није учио редовно, Божа је лоше урадио
ненајављени контролни из математике. Мрвица је редовно и
посвећено радила, па је имала највећи број бодова. „Каква
си штреберка, Мрвице!“, рекао је Божа, „то је једино у чему
си добра – да будеш Мрвица Бубалица.“

Понос којим је Мрвица била испуњена ишчезао је у
секунди.

Након лоше оцене Божа је решио да бриљира на школској изложби. Његов рад је заиста био изванредан, па је одлучио да се још мало хвали.

„Ја сам најбоље урадио“, говорио је свима редом.

